

Saltsjöbadsregattan 2018

Text: Henrik Malmborg, 273 Svanen

Ett 50-tal besättningar samlades på planen framför klubbhuset i Saltsjöbaden för skepparmöte på lördagsmorgonen. Inramningen var som så ofta vid denna regatta högsommarlik. Jag vågar påstå att de flesta besättningarna kände sig som kalvar på grönbete nu när kappseglingssäsongen på riktigt satte igång.

Nepparna hade samlat ihop sig hyfsat och sammanlagt åtta båtar hade hunnit anmäla sig innan anmälningstiden gick ut en dryg vecka innan regattan. När Leif SMS:ade på fredagskvällen och berättade att Anders skurit av sig fingertoppen på Globalkniven i köket när han skulle laga mat - och således fått giltigt förhinder för att inte segla – trodde vi nog alla att vi bara skulle bli sju. Men Leif är sen att ge upp och ansökte om dispens för att få segla single-handed vilket han naturligtvis fick.

Lördagen bjöd annars till en början på fullständigt bleke. Tillsammans med en stekande sol så blev åtminstone jag sugen på att doppa mig. Annars gladdes man åt alla kära återseende efter den långa vintern - att äntligen få surra med konkurrenterna - och sedan se ifall den nya genuan motsvarar förväntningarna och allt annat trevligt som segling i nepparklassen bjuder på.

Runt kvart i ett hörs äntligen skottet som signaler att apan halas och att det är en timme kvar till första varningssignal. En svag men tydlig bris från sydost brer ut sig över Baggen. När startskottet går för Nepparna i första seglingen blåser det någonstans runt 3 m/s. Flera tror att vinden är starkare under Saltsjöbadslandet och slår över till babord kort efter de korsat startlinjen. 272 och 273 ligger kvar för styrbord och rundar som etta och tvåa vid första rundningen. Ordningen förhåller sig så ända till sista kryssen då 273 passeras av bröderna Rogalin i 264 och av Virvingarna i Borta med Vinden.

Till segling två är vindförhållandena desamma. Här visar Tonita att arbetet med bottenfinishen i vinter varit lyckosam. Efter en stark start och ledning vid första kryssmärket och ett stabilt seglande under alla varv slutar de tvåa i den här seglingen. Åt Staffan och Erik i 272 är det inte mycket att göra. De tar sin andra spik för dagen. Efter starkt spurtande hämtar Rogalin nästan in Tonita på sista kryssen, endast en halv båtlängd skiljer 39 från 264 vid målgång.

I underbart sommarväder samlas vi sen för en iskall öl i restaurangen på bryggan i hamnen.

Ett väderomslag (om än litet) på natten mellan lördag och söndag märks av att en tydlig nordan möter oss när vi kommer ut till hamnen på söndagsmorgonen. Det är också några grader svalare i luften nu. Vinden står sig hela dagen. Den ökar till och med något under dagen med tendensen att vrida något mot ost.

Tre fantastiska seglingar genomförs med de bästa förutsättningar man kan tänka sig. En stadig vind med utmanande vrid inramat av en strålande försommarsol. Utmaningarna på banan klarar (som vanligt) Staffan och Erik av utan besvär. Det känns som att 272 nästan är oslagbara just nu, särskilt då de kommer iväg i starten. Förmågan att aldrig äventyra positionen genom att hamna fel i banan tillsammans med en kontrollerad båtfart och felfria manövrar imponerar på undertecknad. Det är verkligen en förmån att få mäta sig med så skickliga seglare som Staffan och Erik. Efter att ha spikat segling 3 och 4 väljer 272 att segla in i hamn. Det lämnar fältet öppet. Efter att ha inlett regattan lite tveksamt visar Virvings att gammal ändå alltid är äldst då han i utklassningsstil spikar sista seglingen. Bröderna Rogalin i 264 seglar fortsatt stabilt på söndagen och slutar på en sammanlagd andra plats i sammandraget följda av 265 och Tonita (på samma poäng) som trea och fyra.